

In Delaborde's Ducs de Bourgogne 1425—1433 staat »pour la façon et estoffes d'une autre robe de brunette fourrée d'aigneaux à V plois faicte pour Mds. à la façon de Hollande», iets verder weer »d'une robe à la façon de Hollande oudit puc de Lille à V plois fourrée de martres». Heeft men hier met een bepaalde Hollandsche mode te doen? Men zou geneigd zijn het te gelooven.

IMA BLOK.

IN MEMORIAM.

Leuven.

De oorlogsgeesel woedt over een groot deel van Europa. De opwinding door den strijd, de groote vermoeienis en de hevige gemoedsaandoeningen, maken in de streken, waar de legermachten strijden, dat van beide zijden daden worden verricht, die in gewone omstandigheden algemeen ons afgrijzen zouden wekken. Door den oorlog zijn de menschelijke gevoelens verstompt en lang bedwongen dierlijke hartstochten worden ontketend. Welke partij hierin het verst is gegaan en wie de meeste schuld treft, is thans nog niet uit te maken, daar nagenoeg alle berichten, die tot ons komen, partijdig zijn gekleurd en wij zelf nog te veel medeleven in den strijd. Eerst later zal de historicus met onbevangener blik de daden kunnen beoordeelen en trachten ieders verantwoordelijkheid vast te stellen.

Oorlog is een uitzonderingstoestand en vele, op zich zelf onverdedigbare daden schijnen althans eenigszins te verontschuldigen door de omstandigheden, waaronder zij worden verricht. Doch ook hierbij is eene grens en die grens is verre overschreden door hetgeen te Leuven is geschied.

De strekking van den oorlog is om den tegenstander zooveel mogelijk te treffen en schrik en ontsteltenis te brengen in het land van den vijand. Diens legermacht moet bestreden worden en daarnaast eischt de eigen veiligheid, dat ook tegen de non-combatanten met de grootste strengheid worde opgetreden, wanneer dezen zich in den strijd mengen. Vele onschuldigen worden daarbij getroffen, het is verschrikkelijk, doch het schijnt eenmaal onafscheidelijk van den krijg. Doch evengoed als het liefdewerk van het Roode Kruis van beide partijen bescherming eischt, evengoed eischt de algemeene beschaving, dat zooveel mogelijk gespaard worde, wat op het gebied van wetenschap en kunst behoort tot het hoogste, wat de grootste kunstenaars hebben voortgebracht. Dit toch is van internationale beteekenis en onmisbaar voor de studie en de ontwikkeling van de menschelijke beschaving. Verwoest geluk, vertrapte velden, in den strijd gevallen krachten zijn haast onherstelbare verliezen, doch de tijd heelt deze wonden, hoe smartelijk ook. Maar de vernietigde kunstschaten zijn niet te vervangen en geen krijgsroem kan opwegen tegen de blaam, die hem treft, die opzettelijk de edelste uitingen van de grootste kunstenaars aan vernietiging prijs geeft. Daarmede wordt een diepe wond gereten in aller hart, daarmede wordt een onherstelbare schade toegebracht, niet alleen aan het ongelukkige land, dat

195